



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus III. Ad quæ teneatur legitimè translatus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73031)

ut dicitur 12. q. 2. c. 24. ergo nec *personas*. Nam personæ pluris sunt, quàm res, *ex cit. 12. q. 1. c. 24.* sed argumentum ex ratione non necessaria, relatè ad consequens æque ac antecedens, rarè bene concludit, nisi probetur ea ratio, à disponente *universaliter* intenta, ut alibi dictum est; aliàs jejunium in vigilijs aliorum Apostolorum extendi etiam deberet ad vigiliam SS. Philippi, & Jacobi; & dispositio, privans jure alyi Ecclesiastici propter crimen læsæ Majestatis *divina*; cujus tamen contrarium certum est. Quare dato anteced. N. conseq. quia de rerum alienatione extat dispositio limitans jurisdictionem Capituli Sede vacante; non de alienatione personarum.

1040. Not. autem 1. quòd, si Ecclesiæ, à qua, & ad quam fit translatio, sint sub diversis Superioribus, requiratur consensus *utriusque*, c. admonet 4. de renunt. ibi: *universis personis tui Episcopatus sub distinctione prohibeas, ne Ecclesias tuæ diœcesis, ad ordinationem tuam pertinentes, absque assensu tuo, intrare audeant, aut detinere, aut te dimittere inconsulto.* Quòd si quis contra prohibitionem tuam venire præsumperit, in eum Canonicam exerceas ultionem: & c. *fin. de Clericis peregrin.* ubi Honorius III. Episcopo Regin. *Te nobis, proponente*, inquit, *didicimus*, quòd quidam Prælati Ecclesiarum tuæ jurisdictionis, in Ecclesijs sibi commissis, *sine conscientia tua, Clericos de alienis Episcopatibus instituere non verentur*: attendentes igitur, *id eis nulla ratione licere*, (cùm sit honestati contrarium; & à Sanctorum Patrum institutionibus alienum) inquisitioni tuæ taliter respondemus, *quòd tibi licet eos exinde removere, nisi aliquos ex dispensatione in eisdem Ecclesijs duxeris dimittendos.*

Not. 2. Prælatos, Episcopis inferiores, non contrahere propriè matrimonium spirituale cum suis Ecclesijs; aliàs enim à solo Papa transferri possent. Et ideo, *de jure communi*, non debent deferre annulum; nec ad sui translationem egent speciali consensu Papæ: possunt tamen, in sensu latiori, vocari *sponsi suarum Ecclesiarum*, si suo collegio, vel Conventui præ sint cum ordinaria, vel generali jurisdictione in suos. Nam per ipsorum mor-

Tom. I.

tem Ecclesiæ dicuntur, *viduatae*. Pirhing hìc n. 10. *in fine*.

Not. 3. Ecclesiam, ante consecrationem sui Episcopi, dici *viduatam* non *simpliciter*, sed *secundùm quid*, ejus Episcopo confirmato, sed nondum consecrato; quia tunc iste necdum potest exercere ea, quæ sunt ordinis, sed tantùm jurisdictionis. gloss. *in c. 1. h. tit. V. confirmasse*; & Abbas *in c. 2. eod. n. 6.* Simili modo *viduata* dicitur Ecclesia, habens Episcopum, sed inutilem ad obeunda munia Spiritualia. Nam paria censentur, *aliquid non esse, & esse, sed inutiliter*, ut habetur *c. 2. h. t. §. Sed neque illud.*

ARTICULUS III.

Ad quæ teneatur legitimè translatus?

2041. Quæstio 1. est, an, & quæ liceat illi transferre à priori Ecclesia ad novam? Respondet Barbosa *in c. 1. h. t. n. 4.* non licere Episcopo translato ad aliam Ecclesiam, libros, ornamenta, & argenteriam, quæ acquisivit ex redditibus prioris Ecclesiæ, secum auferre; secus est, de ipsis fructibus perceptis, & mobilibus non pretiosis. In illis enim alienationem facere prohibitus est, *ex l. 3. h. t. de reb. Ecclesiæ non alien.* secus de istis. Qualiter autem secum auferre possit *pallium*, si quod priùs habuit, vel eo uti in nova Ecclesia? dicemus à n. 2067.

2042. Quæstio est 2. an Episcopus, translatus, cogatur solvere debita, in priori Ecclesia contracta? Resp. non teneri ad ea, quæ contracta sunt in prioris Ecclesiæ necessitatem, vel utilitatem; colligitur ex *c. dilecti filij. 17. de foro compet.* Hinc, si Prælati Ecclesiæ, hujus nomine, vel in ejus causa, accepit mutuum, eo mortuo, vel deposito (aut translato) conveniri potest Successor ejus, licèt in rescripto, ad ejusmodi causam impetrato, sit expressum nomen proprium prioris Prælati, qui mutuum accepit; sic Pirhing *de foro compet. n. 44.* & gloss. *in cit. c. V. contra.* Nam, ut notat Barbof. *in c. fin. de offic. ordinarij n. 5.* cum alijs, Successor in beneficio tenetur solvere debita sui prædecessoris realia, & contracta ob alimenta, vel pro utilitate Ecclesiæ; ut dicemus *lib. 3.*

LII 2

Quæ-

2043.

Questio est 3. an habens privilegium transeundi ad *maiores Ecclesiam*, vi ejus transire possit ad *minorem*, vel *parem*: *Re. negativè ex c. licet, §. hoc autem, h. t.* quia, cum tale privilegium sit contra jus commune, strictam interpretationem habere debet, nec extendi ultra expressa; 2. quia privilegium ad *maiores* fundatur in majori utilitate illius Ecclesie, quæ in minori non reperitur *c. 1. h. t. junct. gloss. ult. V. ad parem.* Et ideo, cum, ut habetur in *dict. c. licet, §. hoc autem*, Episcopus Hildesheimensis argueretur, quod temerè, ac autoritate propria ad Herbipolensem Ecclesiam transiverit, & facti excusationem afferret, quod ab antecessore Innocentio gratiam acceperit, ut, si fortè contingat, cum ad *maiores* dignitatem vocari, illam assumere liceret, dummodo nihil obstaret, quod Canonicis institutis contrarium foret, hanc excusationem rejecit Innoc. ob duas causas: Prima est; quia tamen potestas concessa fuerit transeundi ad dignitatem *maiores* (*cujusmodi dispensatio propter majorem utilitatem facilius concedi solet*) non tamen inde consequens est, quod vi illius dispensationis transire potuerit ad *parem*, *videl. similem dignitatem* Episcopalem: altera tamen ponamus, dispensationem illam se extendisse ad Episcopalem aliam dignitatem; quia tamen postulatio, sicut & electio, prius examinari debet, imò in dispensatione illa Apostolica non tantum postulationis, sed etiam personæ postulatæ inquisitio, & examen reservatum esse videtur, per verba illa (*dummodo nihil Canonicis obviet institutis*) ideo dictus Episcopus Hildesheimensis, Ecclesiam Herbipolensem, antequam postulatio ejus examinata fuerat ab eo, ad quem pertinebat, transire haud potuerit.

2044.

Ex hoc colliges, translationem non posse fieri ad quamlibet Ecclesiam. Ratio sumitur *ex preced. num.* quare quoties translationem suadet Ecclesie necessitas, vel utilitas (aliter enim fieri non debet) facienda est ad *maiores*, non *minorem*, *c. 1. de Cleric. non resid. nec ad parem*, seu *equalem*; cum hoc minus deceat, & nulla subit utilitas Ecclesie hoc suadens, *c. 1. h. tit.* Colliges præterea, translationem fieri tribus modis 1. interveniente *postulatione* (ut si quis transferatur ad præfectu-

ram electivam) 2. *collatione non libera*, scilicet ad alterius nominationem, vel præsentationem. 3. *collatione libera*, nimirum sine electione, vel præsentatione; & si fiat collatione non libera, intervenire debere absolutionem à vinculo prioris Ecclesie, & facultatem transeundi ad alteram Ecclesiam; sic Hostiensis in *summa h. c. n. 3.*

ARTICULUS IV.

Qui transferri possint de una in aliam Ecclesiam?

ANte resolut. not. non semper fieri posse dissolutionem vinculi ab eo, qui ligavit, saltem in spiritualibus. Nam Episcopus solus alicui ordinem conferre potest; sed solus auferre, seu degradare non potest, juxta *c. 2. de penis in 6.* sed & Episcopi à Metropolitanis consecrantur: cum tamen non possint deponi, nisi à Rom. Pontifice, ex hoc fit, quod, licet Episcopus sua voluntate libera, cum Ecclesia, ad quam assumitur, contrahat vinculum spiritualis matrimonij; tamen illud libera voluntate sua solvere non possit, renuntiando, vel transeundo ad aliam Ecclesiam; sed fieri hoc debere autoritate summi Pontificis, ut dictum est. Et quamvis hoc etiam videatur excedere humanam potestatem, ut colligi videtur ex illis verbis in *textu cap. inter corporalia. 2. h. t.* ibi: *non enim humana, sed potius divina potestate conjugium spirituale dissolvitur*; id tamen intelligendum venit juxta dicta *num. 2037.* & dicenda in *seqq.*

Nam ad hoc ipsum respondet Innocentius *cit. c. 2.* quando Pontifices Episcoporum translationes, aut depositiones faciunt, & renuntiationes admittunt, non fieri potestate *merè humana*, sed potius *divina*, nimirum divinitus immediatè concessa Vicario Christi; nec tam per potestatem ipsi à Conciliorum Canonibus concessam, quam ex Christi institutione, & privilegio, quod Petro, & Successoribus concessum est. Hinc valde probabiliter dici potest, ibi supremam Pontificis potestatem non humanam, sed *divinam* dici; quia immediatè provenit non ab hominibus, sed à Deo ex Christi promissione, *Math. 16. Joann. Ult.* Quo etiam sensu Apostolicæ traditiones v. g. jejunium quadragesimale, admixtio aquæ ad vinum

con-